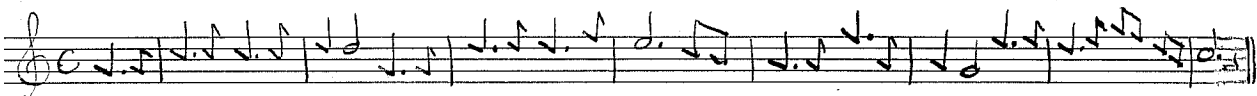

v.1/ Min fön mitt svärd jag lämnar dig. Din flicka aut tid fronen blir,
 Det börjar bli för tungt för mig. Ej mer än en dia hjärta gir.
 :: I striden för det som en man, :: Se ej för hennes skönhet blatt,
 Och kärlek gömsarn bäst du kom :: Men örens hjärta vara gret ::

v.2/ Dina bröder föll uti krig, v.5/ Sist utar aut jag giva vil
 Fra söner krigen kostat mig, Det bästa råd en far kan ge:
 Din moder lämtade till dem, :: Din Gud, din kunn ej övergiva
 Och döden förde henne hem. Dem för aut annat brogen blir? ::

v.3/ Repsa över hav och land,
 Den överrunne räck din hand.
 :: Om ovän aldrig övergiva
 Och seppare och hjärta blir ::

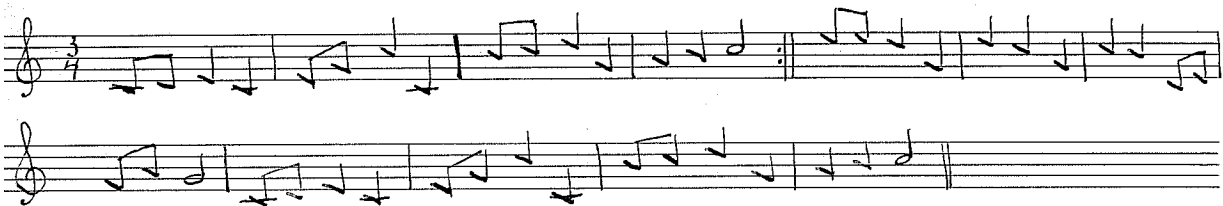

v.1/
Natten, Koralen och min luta
Hjärtas för min unga fröst.
Blevt att bittra sänat guta
Blev den övergivnas fröst

v.3./ Nu jag måste gå ut lossa
Dessa vand, som fjätrat min.
Gymme, kan du bli förkrossad
Den som andas blod för din?

v.2/ Minns du min hjärta präjle
Och min enda ämhet varm.
Först du älska du min lände
Sen blev du min livs byram.

v.4/ Då min stoft i graven gömmer
Dit din tillt jag med min för,
Du din härdhet bli förglömmas
Ty jag älskar dig och dir.

v.1) Handvat har jag mit på lamma, många järn får jag väl gå.
 Hundra kyrkor väl jag skådat, sedan jag d'by hemifrån.
 På min strumpa jag sticker, jag sticker i ro.
 Ah-haja, nä-näja, män har glömma stau sin kro.

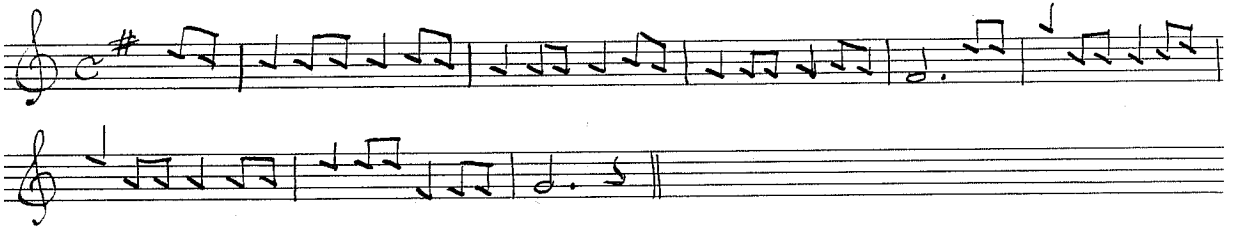
v.2) Ron det skymmer nypå heden, heden bliver mörkt och lång
 Ron det lyktat blev i skogen, Trogen bliver dock min säng
 När som solen sin sänker då sänker jag så här:
 "Ah-haja, nä-näja, nej vet jag vem jag här!"

v.3 När jag fram till Stockholm kommer, finner jag väl honom där.
 Han har rest med Måra drömmar, pämsar han fortjänat där.
 Nasta sommar stå bygga vi bygga väl to.
 Ah-haja, nä-näja, Fram i byn får jag väl to.

I min ungdom.

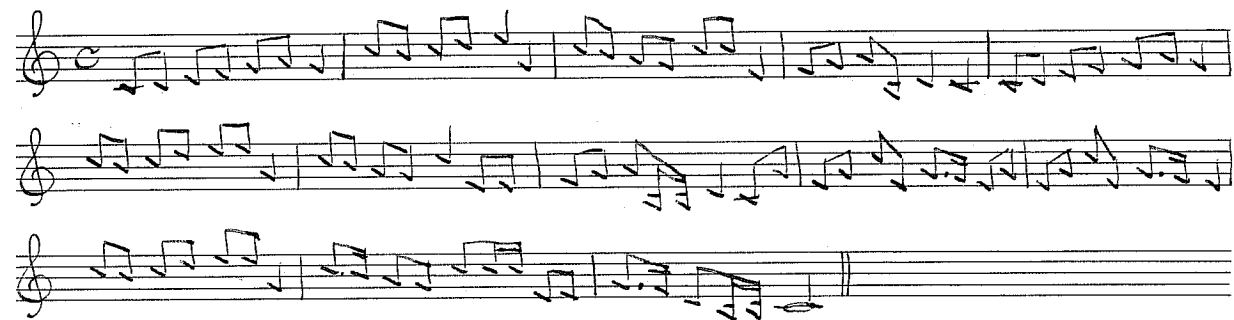
v.1. *I min ungdom det glädde mig ä ä sjunga,
Fastän sorgen mig till hjärtat gick,
För de gamla, för de blomstrande unga,
Mäst för den vännen jag ej fick.*

v.2 *Det är raht ingen konst ä vara glada
Är som brödbäcken höll rächen till,
Men när vinden klappar uppä dörren,
Dä är det konstigt nog ä le.*

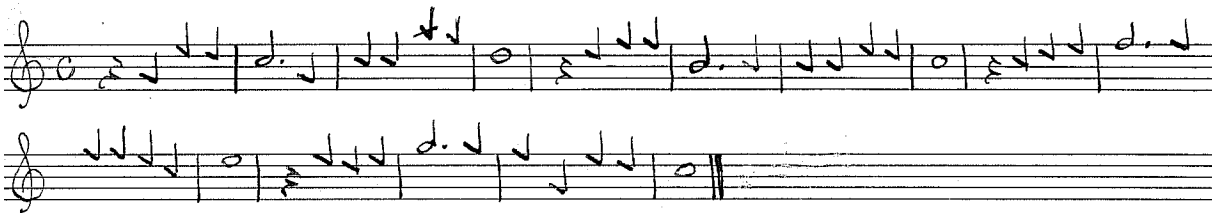

Se nu hösten är här Kalla marken den bär
Blåmyggen vicknande flugan och ros.
De små barnen de se Och det gör dem en ve
Att vår sommar har flyktat sin ros.

Trogen därför en tröst Denna märkande höst
Dil er ro ej är falik eller kort.
Ja, i barn, lärn så till Kristus att få
Vårns ros, vilken ej vissnar bort.

Stavet svallar runt omkring, vad man sig vill vända.
Lund är ett vandringsting, det har ingen ända.
Sunsch och kaffe rensa ner, stekta gärs och ånder med
Flyga in från bordet med kniv och gaffel i läret.
Är icke detta möjligt? Jo, och vad det är fröjdeligt
Skada än America,
Skada än America ligga skall så långt härifrån.

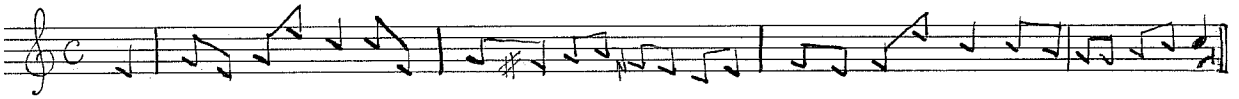

v.1/ v.3/

Små fötter springo upp på golvet trä. Han dojs så umf. Ten vet om är han, lätt
 Ett lockigt huvud län uti mitt knä. Som nu alljämt på dnydrens slivan gått.
 En liten hand, så killeken och fin Om ej som vilset han till livets östyg
 Med sammlös fröjd joy ofta slät i min. Som många avn glömt bort sin barndomsfril.

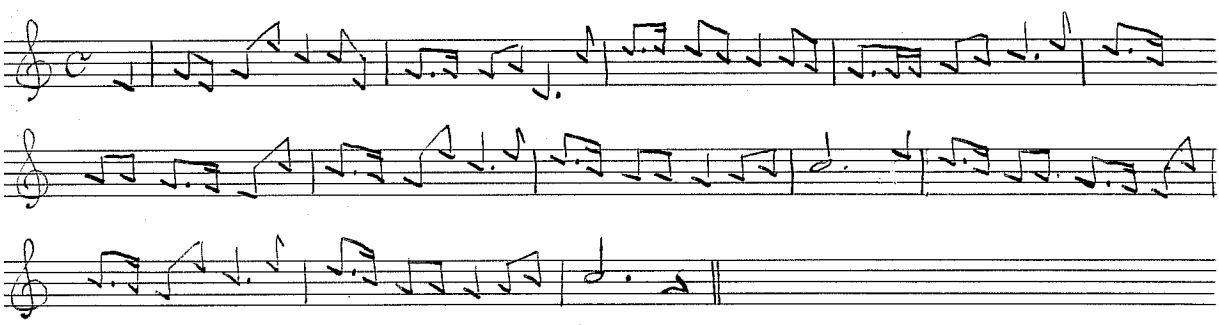
v.2/ v.4/

Nu är den bleknad läpparnas korall. Tor gåt mitt barn vid gravens lugna trann,
 Den lilla hand är blisen het och kall. Du lunné som lör uppå din moders arm.
 Och ögat eld och kindens friska glöd Engämf i ämlders elta höftidssterad
 Ar slöknad ren - min älsklimg lippen döl. Joy väkav dig omitt sorda barn hus Gud."

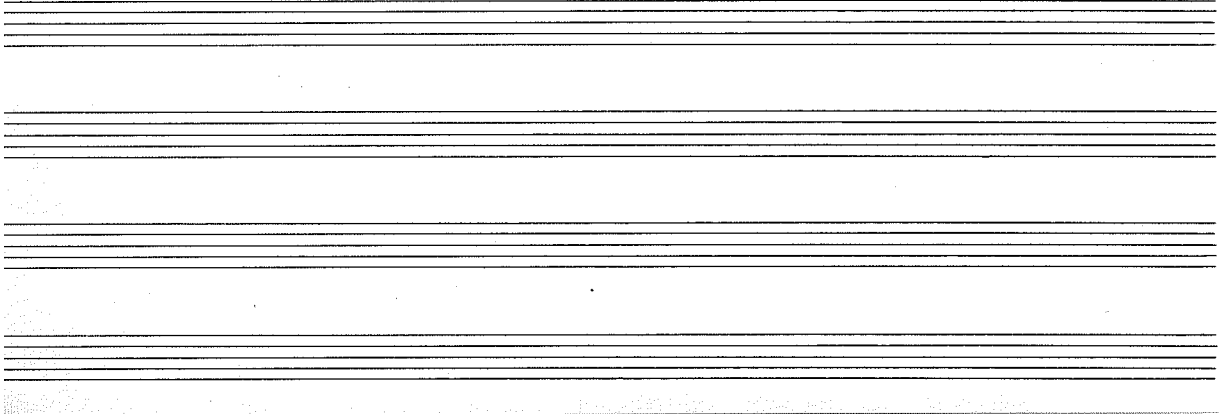

*Jarf fruktar ej för Moamma
När jarf fått tillrädd vännen gå,
Ty hon har gjort det samma
I sina unga år.*

Jarf gick mig ut.

Jarf gick mig ut från gården by jarf var något Lull
Du mötte mig en vattsjök hum putade mig omkull
Tralalalalalalalala tralalalala Tralalalalala la la la.

På Moosbarcke gick jag myrs Och klädel var jag så fin.
Sjvörskrat fick jag kysst på ryggen Det var för kvinnolin.
Då tåkte jag: Det bästa är
Att kvinnolinan jämt jag får."
Kom fallita fallita fallita la
Glorra för kvinnolin.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av:

Härad: *Gärds* Adress:

Socken: *Brevad* Berättat av: *Sissi Persson*

Uppteckningsår: *1933* Född år *1878* i *Brevad*

Uppteckningen rör

Visor:

"Fadersvisan" ("Min som mitt värd")	505.
"Natten, kvällen .."	1.
"Dalkullens visa" ("Vandrast har jag mit örlunga...")	2.
"I min ungdom det glädde mig att sjunga..."	3.
"Höstvisa" ("Se nu hösten är här...")	4.
"Americavisan" ("Havet omläp runt omkring...")	5.
"Mitt barns död" ("Små fädder sprunga...")	6.
"Jag fruktar ej för Mamma..."	7.
"Jag gick mig ut på gården..."	8.
"På Mosebacke" (Kvindlänvisa)	9.
	10.

10 blad.